

**МІНІСТЕРСТВО ФІНАНСІВ УКРАЇНИ
ДЕРЖАВНИЙ ПОДАТКОВИЙ УНІВЕРСИТЕТ**

**ПРОГРАМА СПІВБЕСІДИ
з української мови**

при вступі на навчання для здобуття першого (бакалаврського) рівня вищої освіти на основі повної загальної середньої освіти, освітньо-кваліфікаційного рівня молодшого спеціаліста, освітньо-професійного ступеня фахового молодшого бакалавра, освітнього ступеня молодшого бакалавра

ЗМІСТ

ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА.....	4
1. ПРОГРАМА СПІВБЕСІДИ З УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ.....	5
2. ВИМОГИ ДО СФОРМОВАНOSTІ ЗНАНЬ, УМІНЬ І НАВИЧОК..	10
3. КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ ЗНАНЬ.....	15
4. СПИСОК РЕКОМЕНДОВАНИХ ДЖЕРЕЛ.....	17

ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА

Програму вступного випробування у вигляді співбесіди з української мови розроблено відповідно до Програми зовнішнього незалежного оцінювання результатів навчання з української мови і літератури, здобутих на основі повної загальної середньої освіти, затвердженої наказом МОН України № 696 від 26.06.2018.

Метою співбесіди з української мови є перевірка рівня знань вступників на відповідність програмовим вимогам, оцінка ступеня підготовленості до навчання у вищому навчальному закладі.

Завдання для співбесіди з української мови охоплюють весь матеріал державної програми з української мови для середніх загальноосвітніх навчальних закладів із розділів «Фонетика і графіка», «Орфоепія і орфографія», «Лексикологія та фразеологія », «Будова слова і словотвір», «Морфологія», «Синтаксис», «Стилістика», «Службові частини мови», «Розвиток мовлення».

На співбесіді з української мови вступники повинні показати знання правил орфографії; фонетичних одиниць мови; будови слова й словотворчих засобів, морфологічних ознак частин мови; синтаксису як розділу науки про мову; синтаксичних зв'язків і засобів їх вираження; класифікації простих і складних речень; правил пунктуації; культури мовлення.

Для успішного виконання запропонованих завдань з української мови необхідно опрацювати навчальну літературу (основну і додаткову). Значну увагу слід приділити виконанню тренувальних вправ і тестових завдань з української мови.

Програма співбесіди з української мови містить пояснювальну записку, зміст за темами, критерії оцінювання, список рекомендованої літератури.

1. ПРОГРАМА СПІВБЕСІДИ З УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ

ФОНЕТИКА І ГРАФІКА. ОРФОЕПІЯ І ОРФОГРАФІЯ

Алфавіт. Наголос. Співвідношення звуків і букв. Основні випадки уподібнення приголосних звуків. Спрощення в групах приголосних. Основні випадки чергування у-в, і-й. Правопис літер, що позначають ненаголошені голосні [є], [и], [о] в коренях слів. Сполучення йо, ьо. Правила вживання м'якого знака (знака м'якшення). Правила вживання апострофа. Подвоєння букв на позначення подовжених м'яких приголосних і збігу однакових приголосних звуків. Правопис префіксів і суфіксів. Найпоширеніші випадки чергування голосних і приголосних звуків. Правопис великої літери. Лапки у власних назвах. Написання слів іншомовного походження. Основні правила переносу слів з рядка в рядок. Написання найпоширеніших складних слів разом і через дефіс. Правопис складноскорочених слів. Правопис відмінкових закінчень іменників, прикметників. Правопис н та nn у прикметниках і дієприкметниках, не з різними частинами мови

ЛЕКСИКОЛОГІЯ ТА ФРАЗЕОЛОГІЯ

Лексичне значення слова. Багатозначні й однозначні слова. Пряме та переносне значення слова. Омоніми. Синоніми. Антоніми. Пароніми. Лексика української мови за походженням. Власне українська лексика. Лексичні запозичення з інших мов. Загальноживані слова. Професійна, діалектна, розмовна лексика. Терміни. Застарілі й нові слова (неологізми). Нейтральна й емоційно забарвлена лексика. Поняття про фразеологізми.

БУДОВА СЛОВА. СЛОВОТВІР

Будова слова. Спільнокореневі слова й форми того самого слова

МОРФОЛОГІЯ

Поняття про самостійні та службові частини мови.

ІМЕННИК. Іменник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Іменники власні та загальні, істоти й неістоти. Рід іменників: чоловічий, жіночий, середній. Число іменників. Відмінювання іменників. Незмінювані іменники в українській мові. Написання й відмінювання чоловічих

і жіночих імен по батькові.. Кличний відмінок іменників (на прикладі етикетних формул звертань пане полковнику, сестро Олено, друже Сергію, Інно Вікторівно і под.)

ПРИКМЕТНИК. Прикметник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Розряди прикметників за значенням (якісні, відносні, присвійні). Відмінювання прикметників. Ступені порівняння якісних прикметників: вищий і найвищий, способи їх творення. Зміни приголосних за творення ступенів порівняння прикметників.

ЧИСЛІВНИК як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Типи відмінювання кількісних числівників. Порядкові числівники, особливості їх відмінювання. Особливості правопису числівників. Узгодження числівників з іменниками. Уживання числівників для позначення часу й дат.

ЗАЙМЕННИК як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Відмінювання займенників. Правопис неозначених і заперечних займенників.

ДІЄСЛОВО як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Вид дієслова (доконаний і недоконаний). Форми дієслова: дієвідмінювані, відмінювані (дієприкметник) і незмінні (інфінітив, дієприслівник, форми на -но, -то). Безособове дієслово. Способи дієслова: дійсний, умовний, наказовий. Творення форм умовного та наказового способів дієслів. Особові закінчення дієслів I та II дієвідміни. Чергування приголосних в особових формах дієслів теперішнього та майбутнього часу. способи дієслів; відрізнати правильні форми дієслів від помилкових; правильно писати особові закінчення дієслів.

ДІЄПРИКМЕТНИК як особлива форма дієслова: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Активні та пасивні дієприкметники. Творення активних і пасивних дієприкметників теперішнього й минулого часу. Дієприкметниковий зворот. Безособові форми на -но, -то.

ДІЄПРИСЛІВНИК як особлива форма дієслова: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Дієприслівниковий зворот.

ПРИСЛІВНИК як частина мови: загальне значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Ступені порівняння прислівників: вищий і найвищий. Зміни приголосних за творення прислівників вищого та найвищого ступенів порівняння. Правопис прислівників на -о, -е, утворених від прикметників і дієприкметників. Написання разом, окремо й через дефіс прислівників і сполучень прислівникового типу.

СЛУЖБОВІ ЧАСТИНИ МОВИ

ПРИЙМЕННИК як службова частина мови. Прийменник як службова частина мови. Зв'язок прийменника з непрямыми відмінками іменника. Правопис прийменників. Розпізнавати прийменники, визначати їхні морфологічні ознаки; правильно й комунікативно доцільно використовувати прийменники в мовленні.

СПОЛУЧНИК як службова частина мови. Групи сполучників за значенням і синтаксичною роллю: сурядні й підрядні. Групи сполучників за вживанням (одиничні, парні, повторювані) та за будовою (прості, складні, складені). Правопис сполучників. Розрізнення сполучників та інших співзвучних частин мови.

ЧАСТКА як службова частина мови. Формотворчі, заперечні та модальні частки. Правопис часток.

ВИГУК як частина мови.

Правопис вигуків.

СИНТАКСИС

СЛОВСПОЛУЧЕННЯ. Словосполучення й речення як основні одиниці синтаксису. Підрядний і сурядний зв'язок між словами й частинами складного речення.

РЕЧЕННЯ. Речення як основна синтаксична одиниця. Граматична основа речення. Порядок слів у реченні. Види речень за метою висловлювання (розповідні, питальні й спонукальні); за емоційним забарвленням (окличні й неокличні); за будовою (прості й складні); за складом граматичної основи (двоскладні й односкладні); за наявністю: другорядних членів (непоширені й

поширені); за наявністю необхідних членів речення (повні й неповні); за наявністю ускладнювальних засобів (однорідних членів речення, звертань, вставних слів, словосполучень, речень, відокремлених членів речення).

ДРУГОРЯДНІ ЧЛЕНИ РЕЧЕННЯ У ДВОСКЛАДНОМУ Й ОДНОСКЛАДНОМУ РЕЧЕННІ. Означення. Прикладка як різновид означення. Додаток. Обставина. Порівняльний зворот

ОДНОСКЛАДНІ РЕЧЕННЯ. Граматична основа односкладного речення. Типи односкладних речень за способом вираження та значенням головного члена: односкладні речення з головним членом у формі присудка (означено-особові, неозначено-особові, узагальнено-особові, безособові) та односкладні речення з головним членом у формі підмета (називні).

ПРОСТЕ ДВОСКЛАДНЕ РЕЧЕННЯ. Підмет і присудок як головні члени двоскладного речення. Зв'язок між підметом і присудком. Тире між підметом і присудком.

СКЛАДНЕ РЕЧЕННЯ. Типи складних речень за способом зв'язку їхніх частин: сполучникові й безсполучникові. Сурядний і підрядний зв'язок між частинами складного речення.

Складносурядне: речення. Складносурядне речення, його будова. Єднальні, протиставні й розділові сполучники в складносурядному реченні. Розділові знаки в складносурядному реченні.

Складнопідрядне речення. Складнопідрядне речення, його будова. Головна й підрядна частини. Підрядні сполучники й сполучні слова як засоби зв'язку в складнопідрядному реченні. Основні види підрядних частин: означальні, з'ясувальні, обставинні (місця, часу, способу дії та ступеня, порівняльні, причини, наслідкові, мети, умови, допустові). Складнопідрядні речення з кількома підрядними, розділові знаки в них

Безсполучникове складне речення. Безсполучникове складне речення. Розділові знаки в безсполучниковому реченні.

Складне речення з різними видами сполучникового і безсполучникового зв'язку. Складне речення з різними видами сполучникового і безсполучникового зв'язку. Розділові знаки в ньому.

Способи відтворення чужого мовлення. Пряма й непряма мова. Заміна прямої мови непрямою. Цитата як різновид прямої мови. Діалог. Розділові знаки, в конструкціях із прямою мовою, цитатою та діалогом.

СТИЛІСТИКА

Стилі мовлення (розмовний, науковий, художній, офіційно-діловий, публіцистичний), їхні основні ознаки, функції.

РОЗВИТОК МОВЛЕННЯ

Види мовленнєвої, діяльності; адресант і адресат: мовлення; монологічне й діалогічне мовлення; усне й писемне мовлення. Тема й основна думка висловлення. Вимоги до мовлення (змістовність, логічна послідовність, багатство, точність, виразність, доречність, правильність). Основні ознаки тексту: зв'язність, комунікативність, членованість, інформативність. Зміст і будова тексту, поділ тексту на абзаци, мікротеми. Способи зв'язку речень у тексті. Тексти різних стилів, типів, жанрів.

2. ВИМОГИ ДО СФОРМОВАНOSTІ ЗНАНЬ, УМІНЬ І НАВИЧОК

На співбесіді з української мови вступник повинен продемонструвати вміння:

- розташовувати слова за алфавітом; наголошувати слова відповідно до орфоепічних норм (згідно з додатком); визначати звукове значення букв у словах; розпізнавати явища уподібнення й спрощення приголосних звуків, основні випадки чергування голосних і приголосних звуків, чергування у-в, і-й; розпізнавати вивчені орфограми; правильно писати слова з вивченими орфограмами, знаходити й виправляти орфографічні помилки на вивчені правила;
- пояснювати лексичні значення слів; добирати до слів синоніми й антоніми та використовувати їх у мовленні; уживати слова в переносному значенні; знаходити в тексті й доречно використовувати в мовленні вивчені групи слів за значенням (омоніми, синоніми, антоніми, пароніми); пояснювати значення фразеологізмів, правильно й комунікативно доцільно використовувати їх у мовленні;
- визначати значущі частини й закінчення слова; розрізняти форми слова й спільнокореневі слова, правильно вживати їх у мовленні;
- розпізнавати іменники; визначати належність іменників до певної групи за їхнім лексичним значенням, уживаністю в мовленні; правильно відмінювати іменники, відрізняти правильні форми іменників від помилкових; використовувати іменники в мовленні, послуговуючись їхніми виражальними можливостями;
- розпізнавати й відмінювати прикметники; визначати розряди прикметників за значенням; утворювати форми ступенів порівняння якісних прикметників; відрізняти правильні форми прикметників від помилкових;
- розпізнавати й відмінювати числівники; відрізняти правильні форми числівників від помилкових; правильно використовувати їх у

мовленні; визначати сполучуваність числівників з іменниками; правильно утворювати форми числівників для позначення часу й дат;

- розпізнавати й відмінювати займенники; відрізнати правильні форми займенників від помилкових, правильно використовувати їх у мовленні; правильно писати неозначені й заперечні займенники;
- розпізнавати дієслова, особливі форми дієслова, безособове дієслово; визначати види, часи й способи дієслів; відрізнати правильні форми дієслів від помилкових; правильно писати особові закінчення дієслів;
- розпізнавати дієприкметники (зокрема-відрізнати їх від дієприслівників), визначати їхні морфологічні ознаки й синтаксичну роль; відрізнати правильні форми дієприкметників від помилкових; добирати й комунікативно доцільно використовувати дієприкметники, дієприкметникові звороти та безособові форми на -но, -то в мовленні.
- розпізнавати дієприслівники, визначати їхні морфологічні ознаки, синтаксичну роль; відрізнати правильні форми дієприслівників від помилкових; . правильно будувати речення з дієприслівниковими зворотами;
- розпізнавати прислівники, визначати їхню синтаксичну роль, ступені порівняння прислівників; відрізнати правильні форми ступенів порівняння прислівників від помилкових; правильно писати прислівники й сполучення прислівникового типу; добирати й комунікативно доцільно використовувати прислівники в мовленні;
- розпізнавати прийменники, визначати їхні морфологічні ознаки; правильно й комунікативно доцільно використовувати прийменники в мовленні;
- розпізнавати сполучники, визначати групи сполучників за значенням і синтаксичною роллю, за вживанням і будовою; відрізнати

- сполучники від інших співзвучних частин мови; правильно й комунікативно доцільно використовувати сполучники в мовленні;
- розпізнавати частки; правильно писати частки;
 - розпізнавати вигуки й правильно їх писати;
 - розрізняти словосполучення й речення, сурядний і підрядний зв'язок між словами й частинами складного речення;
 - розрізняти речення різних видів: за метою висловлювання, за емоційним забарвленням, за будовою, складом граматичної основи, за наявністю другорядних членів, за наявністю необхідних членів речення, за наявністю ускладнювальних засобів (однорідних членів речення, звертань, вставних слів, словосполучень, речень, відокремлених членів речення);
 - визначати структуру простого двоскладного речення, особливості зв'язку між підметом і присудком; правильно й комунікативно доцільно використовувати прості речення. Правильно вживати тире між підметом і присудком;
 - розпізнавати види другорядних членів; правильно й комунікативно доцільно використовувати виражальні можливості другорядних членів речення в мовленні;
 - розпізнавати типи односкладних речень, визначати особливості кожного з типів; правильно й комунікативно доцільно використовувати виражальні можливості односкладних речень у власному мовленні;
 - розпізнавати просте речення з однорідними членами; звертаннями; вставними словами, словосполученнями й реченнями; відокремленими членами (означеннями, прикладками, додатками, обставинами), зокрема уточнювальними; правильно й комунікативно доцільно використовувати виражальні можливості таких речень у мовленні; правильно розставляти розділові знаки в них;

- розпізнавати складні речення різних типів, визначати їхню структуру, види й засоби зв'язку між простими реченнями; добирати й конструювати складні речення, що оптимально відповідають конкретній комунікативній меті;
- розпізнавати складносурядні речення; комунікативно доцільно використовувати їхні виражальні можливості в мовленні; правильно розставляти розділові знаки в складносурядному реченні;
- розпізнавати складнопідрядні речення, визначати їхню будову, зокрема складнопідрядних речень з кількома підрядними; визначати основні види підрядних частин, типи складнопідрядних речень за характером зв'язку між частинами; правильно й комунікативно доцільно використовувати виражальні можливості складнопідрядних речень різних типів у процесі спілкування; правильно розставляти розділові знаки в складнопідрядному реченні;
- розпізнавати безсполучникові складні речення; правильно й комунікативно доцільно використовувати виражальні можливості безсполучникових складних речень у мовленні; правильно розставляти розділові знаки в них;
- розпізнавати складні речення з різними видами сполучникового й безсполучникового зв'язку; правильно й комунікативно доцільно використовувати виражальні можливості речень цього типу в мовленні; правильно розставляти розділові знаки в них;
- замінювати пряму мову непрямою; правильно й доцільно використовувати в тексті пряму мову й цитати; правильно вживати розділові знаки в конструкціях із прямою мовою, цитатою та діалогом;
- розпізнавати стилі мовлення, визначати особливості кожного з них; користуватися різноманітними виражальними засобами української мови в процесі спілкування для оптимального досягнення мети

спілкування;

- уважно читати, усвідомлювати й запам'ятовувати зміст прочитаного, диференціюючи в ньому головне та другорядне; критично оцінювати прочитане; аналізувати тексти різних стилів, типів і жанрів; будувати письмове висловлення, логічно викладаючи зміст, підпорядковуючи його темі й основній думці, задуму, вибраному стилю та типу мовлення, досягати визначеної комунікативної мети;
- формулювати, добирати доречні аргументи й приклади, робити висновок, висловлювати власну позицію, свій погляд на ситуацію чи обставини; правильно структурувати текст, використовуючи відповідні мовленнєві звороти; знаходити й виправляти помилки в змісті, будові й мовному оформленні власних висловлень, спираючись на засвоєні знання.

3. КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ РЕЗУЛЬТАТІВ СПІВБЕСІДИ З УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ

Співбесіда з української мови проводиться згідно з Правилами прийому на навчання до Державного податкового університету в 2025 році у визначені терміни.

Форма проведення – усна.

Кількість завдань в екзаменаційному білеті – 3.

На виконання завдань дається 20 хвилин.

Максимальна кількість балів, яку можна набрати – 200.

Конкурсний бал за результатами вступних випробувань у формі співбесіди визначається за формулою: сума балів за кожне питання плюс 100 (П1 + П2 + П3 + 100).

Структура кожного білета включає в себе 3 завдання:

1. Завдання з мовознавчим аналізом словосполучення чи переліку слів, що може включати в себе фонетичний (співвідношення кількості букв і звуків, особливості фонетичного оформлення), орфографічний (правопис слів), морфемний (значущі частини слова, спільнокореневі слова), лексичний (значення слова, синонімія, омонімія, антонімія, особливості лексики за походженням і вживанням) чи фразеологічний (значення одиниць) аналіз компонентів (**30 балів**).

2. Завдання із мовознавчим аналізом речення, що може включати в себе морфологічний (граматика частин мови, словозміна), синтаксичний (визначення членів речення, характеристика предикативного центру та їх груп, типів речення за різними класифікаціями, пунктограми) чи стилістичний (стилістична приналежність, редагування) аналіз (**30 балів**).

3. Власне висловлювання, у якому абітурієнт демонструє рівень практичного володіння українською мовою, має викласти свою думку щодо проблемного питання, показуючи уміння структуровано й логічно формулювати думки, аргументувати свою позицію, ілюструвати її прикладами (**40 балів**).

**РЕЙТИНГОВА ОЦІНКА В БАЛАХ
ЗА ВИКОНАННЯ ЗАВДАНЬ СПІВБЕСІДИ З УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ**

Критерій оцінки	Оцінка в балах
Відповідь на запитання повна, розгорнута, відображає сукупність усвідомлених знань із дисципліни, аргументовано розкриває основні положення, демонструє знання та розуміння всього матеріалу в повному обсязі, має чітку послідовну, логічну, обґрунтовану структуру, вказує на знання з дисципліни в системі міждисциплінарних зв'язків та здатність вступника самостійно, упевнено і правильно застосовувати знання, вирішуючи практичні завдання, відображає вміле й точне формулювання висновків та узагальнень, має коректне мовне оформлення з використанням сучасної термінології.	25-30/ 35-40
Відповідь повна, розгорнута, відображає знання та розуміння всього матеріалу з дисципліни загалом, чітко структурована, характеризується послідовним, логічним, обґрунтованим викладенням матеріалу з формулюванням висновків та узагальнень, вказує на здатність вступника правильно і без особливих труднощів застосовувати знання, вирішуючи практичні завдання, має коректне мовне оформлення з використанням сучасної термінології, проте містить декілька певних несуттєвих неточностей або незначних помилок.	24-20/ 34-30
Відповідь вступника на запитання недостатньо повнай недостатньо розгорнута, відображає знання та розуміння тільки основного програмового матеріалу з дисципліни в обсязі, який дає змогу застосувати цей матеріал, характеризується спрощеним викладенням матеріалу, містить помилки в розкритті понять та використанні термінів, вказує на певні порушення логіки та послідовності в застосуванні певних знань під час вирішення завдань, відображає потребу в корекції мовного оформлення.	23-15/ 29-20
Деякі з ключових моментів обґрунтовано недостатньо або не обґрунтовано. Можливі 1–2 помилки в поясненні граматичного або теоретичного поняття, що впливають на правильність подальшого ходу пояснення. Отримана відповідь може бути неправильною або неповною (пояснено правильно лише частину завдання).	14-10/ 19-15
Ключові моменти пояснення не обґрунтовано. Отримана відповідь неправильна або питання розкрито неповністю. при викладенні навчального матеріалу допускає шість-сім помилок.	9-5/ 14 -10
Відповідь не відповідає зазначеним вище критеріям.	0

СПИСОК РЕКОМЕНДОВАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Авраменко О.М., Блажко М.Б. Українська мова та література . Довідник Завдання в тестовій формі. І частина. Київ : Грамота, 2019. 552 с.
2. Авраменко О.М. Українська мова та література. Збірник завдань у тестовій формі. 2-га частина. Київ, Грамота, 2019. 160 с.
3. Авраменко О.М., Дідух Т.І, Чукіна В.Ф. Українська мова та література. Власне висловлення. Київ: Грамота, 2021. 72 с.
4. Авраменко О.М. ЗНО 2022.Українська мова та література. Комплект: частина 1 і 2. Київ, Грамота. 2021. 160 с.
5. Авраменко О.М. Українська мова. Тестові завдання у форматі НМТ 2024.Київ: Талант, 2023. 64 с.
6. Авраменко О.М. Українська мова. Теорія у таблицях. Тестові завдання у форматі ЗНО і НМТ .Київ: Грамота, 2023. 232 с.
7. Білецька О. Українська мова. Комплексна підготовка до ЗНО та ДПА. Тернопіль: Підручники і посібники, 2024. 560 с.
8. Білецька О., Земерова Т., Мартинюк О. НМТ-2024. Українська мова. Математика. Історія України. Тестові завдання у форматі НМТ. Тернопіль: Підручники і посібники, 2023. 176 с.
9. Данилевська О. Українська мова. Комплексне видання + ДПА. Київ: Літера, 2021. 368 с.
10. Заболотний О.В., Заболотний В.В. ЗНО 2024 Українська мова і література. Повний курс підготовки.. Київ: Літера, 2023. 464 с.
11. Заболотний В. В., Заболотний О. В. Українська мова та література. ЗНО 2024: Типові тестові завдання. Київ: Літера ЛТД, 2023. 128 с.
12. Калинич О. Українська мова. Тренажер для підготовки до НМТ. Київ: Астон, 2024. 192 с.
13. Куриліна О., Пристай Л. Українська мова. Комплексне видання. Повний повторювальний курс, підготовка до зовнішнього незалежного оцінювання. Київ: Абетка, 2023. 286 с.

14. Літвінова І.М., Тищенко З.Р. «Українська мова. Усе для підготовки до НМТ в режимі онлайн і офлайн 2024». Київ: Ранок, 2024. 128 с.
15. Маркотенко Т., Горошкіна О. Інтерактивний довідник. Українська мова. 5-11 класи. Харків: Співак, 2018. 96 с.
16. Новий український правопис. Київ : ЦУЛ, 2020. 284 с.
17. Терещенко В. М. ЗНО 2024 Комплексна підготовка. Українська мова і література. Київ: Генеза, 2022. 432 с.
18. Ткачук Т. Онатій А. Українська мова і література. 10+5 зразків ЗНО і НМТ 2024. НУШ". Тернопіль: Навчальна книга Богдан, 2023. 232 с.

Інтернет-джерела

1. <http://zno.osvita.ua//ukrainian>
2. <http://academia.in.ua/?q=node/2381>
3. Уроки української мови : <https://www.facebook.com/uamova/?fref=nf>
4. <http://www.ridnamova.kiev.ua>